

## د شعر ژبه

د مها جرت په چاپیریال کې که دنوروستونزوترڅنگه، زمورپه فرهنگي - ادبي هڅو کې هم ستونزې رامنځ ته شوي دي. ددغوستونزود لري کولوله پاره پتیبیل شوي وه چې ځینې فرهنگي - ادبي مفاهیم بیا روښانه کړای شي (له ماسکونه خپریدونکي لیمه مجله، څلورمه پرله پسې گڼه) دا دی په دې مقاله کې به د شعر ژبه وڅیړم.

د شعر ژبه هغه ژبه ده چې کولای شي په ډیر لورقوت سره، په ډیره دقیقه توضیح اوښه تعریف سره د شاعر آزموینه د اوریدونکي یا لوستونکي ذهن ته ورولیږدوي. د شعر ژبه هغه ژبه ده چې دکلماتوهرارڅیزځواک ورسره وي.

ژبه په خپلوحركاتو، په خپلوتصویرونواوپه خپلوغبرونوسره شعر تقویه کوي او هغه ته بدایتوب اوژوند وربښي. د شعر ژبه له فکرڅخه د شاعر د شخصي اخیستنې یوازینی مدرک دی. که چیرې څوک دیوه شعریا شاعر په ژبه کې لاس وهنه کوي، په حقیقت کې دهغه فکر، اوله ژوند او طبیعت څخه دهغه اخیستنې ته تاوان رسوي؛ خو په مقابل کې په نورولیکونو کې پرته له دې چې مانا ته کوم ضرور سیري، کیدای شي لاسوهنه په کې وشي.

د شاعر فکر، لید لوری، پوهه اوله ژوند او طبیعت څخه اخیستنه یوازې او یوازې کولای شو په هغو کلماتو کې وپلټو، چې له ده څخه د شعر په نامه راپاتې وي.

د شعر په ژبه کې کلمات - دژان پل سار ترپه خبره - د «شي» حیثیت لري، لکه په معمارۍ کې تیري اوڅښتی. د شعر په ژبه کې کلمات یوازې دمانا له پلوه یوله بل سره توپیر نه لري، بلکې دکیفیت او کمیت له پلوه هم بیلابیلې ماناوې لري. کالریج، له کلماتو سره د شاعر دکار په هکله داسې لیکي:

«پام موي چې زه (په شعر کې)، دیوي کلمې دمانا په هکله یوازې دهغه شي په باب چې دهغه مدلول وي، پاملرنه نه لرم، بلکې ټولې نورې هغه ماناوې چې یاده کلمه یې لري، په نظر کې لرم.» (صوړواسباب در شعر امروز ایران، ۱۵مخ) دغه راز یوبل پوه (ب - گوري) په دې هکله داسې ویلي دي:

«په شعر کې کلمات له خپلې مانا څخه، چې دلغاتو په فر هنگونو کې پیدا کیږي او یا په ورځنۍ محاوره کې کار ورنه اخستل کیږي، ډیر زیات د بیان قدرت لري.» (صوړواسباب در شعر امروز ایران، ۱۵مخ) «هراس» نومی پوه د شعر د ژبې په هکله په ډیر دقت او عالمانه ډول داسې ویلي دي:

«د شعر ژبه، یعنې د بیان طرز، او هغه کلمات چې په شعرونو کې کار یږي، ثابت او تغیر نه منونکي نه دي، بلکې دوخت له غوښتنو سره سم بدلون کوي.» (سخن سنجي، ۸۸مخ)

دنوم وړي پوه په عقیده، د شعر د ژبې وظیفه دا ده چې د شاعر آزموینه (تجربې) بیان کړي. څنگه چې دغه تجربې په پرله پسې ډول بدلون مومي او هره گړۍ نوې تجربې د بشر د تجربو څخه لاشتمنه کوي، نو هرکله چې د شعر ژبه په رښتیا سره د بشري تجربو بیانونو کې وي؛ نو باید ده چې هره ورځ ځان د تجربو له دغې ورځنۍ ودې سره یوځای کړو او پرمخ ولاړشو.

دغه راز همدې پوه د شعر د ژبې دودې په باب ویلي دي:

«ژبه دوني حیثیت لري، او کلمات یې دپانوپه شان دي. هرڅومره چې وخت تیر یږي او ددغې ونې عمر زیات یږي، نوزري او ورسټې پانې یې له ځانگوڅخه توپیري اونوي پانې پرې رازرغون یږي، خودونې په اصل اودات کې کوم بدلون نه راځي. ونه څنگه چې وه، هغسې به وي.» (سخن سنجي، ۸۸مخ)

په شعر کې تخیل او عاطفه په مخامخ ډول له ټولنیز ژوند څخه الهام اخلي، ځکه د شاعر خواخوږي، اړیکې اودزره له کومې مینه اونور شاعرانه احساسات له ټولني نه بهرنه دي هست شوي، بلکې دټولنیز ژوند انعکاسات دي. د شاعر نوښت په دې کې دی چې دټولنیزو تضادونواود هغوپه بې پایه روابطو کې نوې اړیکې پیدا کړي او د شعري ژبې له لارې یې بیان کړي. شاعر دغه حالت په ډیر لنډیز سره بیانوي، اوله هغه برسیره شاعر پېښه په هر اړخیزه توگه نه ترسیموي، بلکې په هغه کې ټاکنه (انتخاب) کوي. دغه ټاکنه چې له ټولنیزو واقعیت نه راپیدا شوې ده، په احساساتو او عاطفې سره مینځې او په ښکلي بڼه یې د شعري ژبې په واسطه انځوروي. له همدې امله ټینگار کیږي چې د شعريو اصل باید ښکلی لنډیز وي.

د شعر ژبه ځانگړي خصوصیات لري. داپه دې مانا چې د شعر ژبه باید صیقل شوي او ښکلي وي. په شعر کې هره کلمه ځان ته بېله مانا لري او زیاتره دکلموله اصلي مانا سره شعري ماناوې توپیر لري. په شعري ژبه کې د شاعر احساسات، عواطف او تخیل وده کوي.

شعردکلماتوله یوځای کولوڅخه رامنځ ته کیږي، اودغه یوځای کول، کوم ساده ترکیب اودهغوی آشنایي نه ده. «... شعردکلماتودواوه کولوننتیجه ده، نه دکلماتو آشنایي له یوبل سره.» (صوړواسباب در شعر امروز ایران، ۵۳مخ)

ددغوټولو خبرو په نظر کې نیولو سره، کله چې شعریادوو، هلته کلمات خاصی مانوې اوځانگړی دریځ لري، چې دهمدغو مفاهیمو په نظر کې نیولو سره کوم کلمات چې په شعر کې کارول کیږي اودخپلو خاصو ماناووله مخي دشعري ژبي په نامه سره یادېږي.

مآخذونه:

- ۱- لیمه ( مجله )، له ماسکونه دري میاشتنی ادبي - فرهنگي خپرونه، د ۱۹۹۹ م کال مارچ.
- ۲- صورتگر لطف علي، سخن سنجي، تهران، ۱۳۴۱ کال.
- ۳- نوري علا اسماعيل، صور و اسباب در شعر امروز ايران، تهران ۱۳۴۸ کال،

---

د پاڼو شمېره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنیت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ [maqalat@afghan-german.de](mailto:maqalat@afghan-german.de)  
یادښت: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ